

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Irena LIPOWICZ

RPO-712996-II/12/MK/ST

00-090 Warszawa Tel. centr. 22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 22 827 64 53

Warszawa, 15.11.2013

Pan

Tomasz Połec

Główny Inspektor Transportu

Drogowego

Szanowny Panie Ministrze,

Uprzejmie pragnę poinformować, iż w dniu 1 grudnia 2012 r. skierowałam wystąpienie do Ministra Sprawiedliwości, w którym między innymi poruszyłam problem, jaki pojawia się na tle art. 96 § 3 Kodeksu wykroczeń i dotyczy uprawnień Inspekcji Transportu Drogowego do prowadzenia postępowania w sprawie o to wykroczenie. W omawianym wystąpieniu podkreśliłam, iż z art. 129g ust. 1 Prawa o ruchu drogowym wynika, że ujawnianie za pomocą stacjonarnych urządzeń rejestrujących zainstalowanych w pasie drogowym dróg publicznych naruszeń przepisów ruchu drogowego w postaci przekraczania dopuszczalnej prędkości i niezastosowania się do sygnałów świetlnych należy do Inspekcji Transportu Drogowego. Wykonując te zadania na podstawie art. 129g ust. 2 pkt 2 Prawa o ruchu drogowym Inspekcja Transportu Drogowego w postępowaniach w sprawach o wykroczenia powyższe (a więc polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości i niezastosowanie się do sygnałów świetlnych) prowadzi czynności wyjaśniające, kieruje do sądu wnioski o ukaranie, oskarża przed sądem oraz wnosi środki odwoławcze - w trybie i zakresie określonych w k. p. s. w. Powołana treść art. 129g ust. 2 pkt 2 Prawa o ruchu drogowym nie pozostawia - moim zdaniem wątpliwości - że uprawnienie Inspekcji Transportu Drogowego do prowadzenia czynności wyjaśniających, kierowania do sądu wniosków o ukaranie, oskarżania przed sądem

obejmuje wyłącznie wykroczenia polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości lub na niestosowaniu się do sygnałów świetlnych. Nie obejmuje ono natomiast wykroczenia stypizowanego w art. 96 § 3 k. w. i polegającego na niewskazaniu przez właściciela lub posiadacza pojazdu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. W tym stanie rzeczy, w opisanym wystąpieniu do Ministra Sprawiedliwości podkreśliłam, że kompetencje organu władzy publicznej jakim jest Inspekcja Transportu Drogowego nie mogą być oparte na domniemaniu, lecz muszą wynikać z wyraźnego brzmienia przepisów prawa. Takiego przepisu w omawianym zakresie nie zawiera Prawo o ruchu drogowym, środki o charakterze represyjnym nie mogą zaś być stosowane bez podstawy prawnej.

W odpowiedzi na powyższe wystąpienie, Minister Sprawiedliwości w piśmie z dnia 24 grudnia 2012 r. (DPK-I-072-21/12/2) odniósł się do w/w problematyki i podzielił moje wątpliwości w tym zakresie wskazując, że na gruncie obowiązujących przepisów, w szczególności cytowanego w piśmie z dnia 1 grudnia 2012 r. przepisu art. 129g ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo o ruchu drogowym, należy podzielić stanowisko, iż uprawnienie Inspekcji Transportu Drogowego do prowadzenia czynności wyjaśniających, kierowania do sądu wniosków o ukaranie i oskarżenia przed sądem nie może być rozszerzane poza wykroczenia polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości i niezastosowanie się do sygnałów świetlnych. Przyznanie przez ustawodawcę uprawnień związanych ze ściganiem wykroczenia stypizowanego w przepisie art. 96 § 3 k.w. powinno być wyraźne, a nie dorozumiane (por. np. art. 7, 17, 18 k.p.w.).

W tym stanie rzeczy zwracam się z wnioskiem o zobowiązanie podległych Panu służb do zaprzestania działań związanych ze ściganiem wykroczenia stypizowanego w przepisie art. 96 § 3 k.w., jako nie mieszczących się w przyznanym Inspekcji Transportu Drogowego kompetencjach.

Łaura Wyneń-Szymbka
Jana Jijou